

Oče naš, daj nam blagega dežja!

Na Angleškem se sušijo reke - „Use less water!“

Anglija, dežela večnega zelenja in krasnih livad, se spreminja v puščavo. Malokje na svetu je dežela, ki ima toliko vlage in megle, kakor prav Anglija, in prav ta dežela trpi že več mesecev hudo sušo. Pomislite, da je nastopila suša že v zimskih mesecih. Ze februarja so se kmetje pritoževali, da ne dežuje dovolj v nekaterih vaseh, in že tedaj so se občine pričele baviti z vprašanjem dobave vode.

Suša je danes zavzela takšen obseg, da se ne bavijo z njo samo krajevna oblastva, temveč vlada sama. Ustanovljen je bil »Water Board«, odsek za vodo, ki naj bi našel pot, da se posledice suše čimprej odpravijo. Reke, jezera in potoki se naglo sušijo. Krasne livade so popolnoma ožgane. Zivina trpi žejo. Voda, ki jo dajejo še nekateri studenci, se deli med ljudstvo tako nekako kakor med vojno živila. Ogenj se pojavlja vsepovsod. Uničil je že več gozdov. Londonu dobavljajo vodo iz Temze. Prav radi tega se v metu še ne čuti pomanjkanje vode. Toda tudi Temza sama je zelo upadla. Navadno daje Temza 832 milijonov galonov vode (galon je 4.54 litra), zdaj pa samo 250 milijonov. Če ne bo deževalo v teku 14 dni, bo tudi položaj v Londonu kritičen. Oblastva pozivajo prebivalstvo, naj jabi čim manj vode. Začela se je prava vodna bitka, ki jo vodijo z odločnostjo in metodičnostjo, kakor jo poznajo samo Angleži v kritičnih trenutkih. Na zidovih in v izložbah stoje lepaki, ki se začnajo z geslom »Use less water!« (Rabite manj vode.)

Listi se ne zanimajo več toliko za politiko, za francosko-angleški sporazum, za tekme v Ascotu itd., kakor za novice o stanju, ki ga povzroča suša. William Prescott, predsednik vodnega odtoka, je izjavil, da porabijo Londončani povprečno na osebo 10 galonov vode več, kakor bi bilo treba. Zato prosijo prebivalstvo, naj ne uporablja vode več za čiščenje avtomobilov, za vodomete in za škropljenje nasadov; namakajo naj nasade le, kolikor je nujno potrebno, da rastline ne usahnejo. Avtomobilska zveza je odredila, da se avtomobili več ne perejo. Na ta način bi bilo prihranjeno 25.000 galonov vode na dan.

V predmestjih so zaprli vsa javna kopališča. Tudi kralj je dal nalog, naj se njegovi vrtovi ne namakajo bolj, kakor je nujno potrebno. Prepovedal je vsako potratno vodo. Pretresljiv je bil prizor, ko je v nedeljo v katedrali sv. Pavla duhovnik pričel moliti:

»Oče naš, ki si v nebesih, ki si obljubil vsem tistim, ki iščejo tvoje kraljestvo, vse reči, potrebne za ohranitev njihovih teles, podeli nam, prosimo te, blagega dežja, s pomočjo katerega naj bi iz

zemlje potegnili sadove v našo tolažbo in tvojo čast, po Kristusu, Gospodu našem. Amen.« Ob isti uri so po vseh cerkvah angleškega kraljestva ponovili to molitev.

Če ne bo v teku 14 dni deževalo, bo morala vlada izdati vprav drakonske odredbe proti potratu vode. V nekaterih krajih, kjer je pomanjkanje vode posebno hudo, so že takšne odredbe vveljavili. Mnogo kazni je moralo prebivalstvo že plačati, ker se ni po njih ravnilo.

Posebno poglavje tvorijo predlogi, ki jih pošiljajo bravi svojim listom, v katerih predlagajo rešitev iz sedanje stiske. Mnogi so že predlagali, naj bi pričeli bombardirati megle s topovi. Gotovo bi se oblaki sesuli in dali zaželjenega dežja.

Tretji zopet predlagajo, naj bi pričeli destilirati morsko vodo, s katero je obdana Anglija od vseh strani. Drugi zopet predlagajo, naj bi prebivalstvo pilo več vina in piva. Danes so odredbe takšne, da ni mogoče pred 11. uro piti ne vina ne piva. Prav tako so lokali zaprti med 2 in 6 in zvečer po 10. Bravi listov predlagajo, naj bi vlada dovolila, da bi bile gostilne prav ob teh urah odprte. Prebivalstvo bi tako pilo več vina in piva. Masto tega pije doma čaj in limonado, ki rabita mnogo vode. Drugi celo menijo, naj bi kuharji in kuharice ne rabile več vode za kuho.

Neki časnikar pripoveduje, da kljub silni suši Londončani še vedno ne pozabijo na dežnik, ko gredo od doma.

Casnikar pri stoletniku

Reporter: »Povejte, kako ste dočakali.«

Starec: »Prišlo je tako sto let, tako samo po sebi...«

★

On (na postaji): »Kovčeg imava, torbico tudi, škatle tudi, manjka samo še divan.«

Ona: »Ne ironiziraj vsega!«

On: To ni nič smešnega! Na divanu namreč ležijo potni listki.«

Tercet na odprtem morju

V gosteh v srednji Kitajski

V gostilno si mora potnik prinesiti peč in hrano

Med Sianfu-jem, ki je bil pred skoraj štiritisoč leti ob zori kitajske zgodovine glavno mesto Kitajske, in med ostalo državo ni železniške zveze. Pot, ki me je peljala preko dežele skozi provinco Shensi, je bila blokirana z vojaško silo, zato sem moral skozi notranje države. Pri tej priložnosti sem videl aktualno stanje v neizmerni samoti Kitajske, proč od tujih kolonij in trgovskih pristanišč.

Ko popotnik zapusti Peking, ne najde nikjer več hotelov s centralno kurjavo in toplimi kopalnicami. Kitajske gostilne oddajajo za prenočišča samo prazno sobo s štiriočlani kupom opeke za posteljo, ki jo imenujejo k'ang. Če je gostilna bolj moderna, je v sobi posteljnjak brez posteljnine. To si morajo gostje sami prinesiti. V gostilnah z malimi izjemami ni ne plina ne elektrike. Tudi vodovodov ni. Popotnik si mora s seboj prinesiti peč na oglje ali petrolej. Imel sem s seboj peč na petrolej in konservirano hrano v pločevinastih posodah. Segreval sem jo na svoji peči.

Več milj sem se vozil skozi ozemlje, gosto posejano z budističnimi in taoističnimi templji, v katerih je maršal Feng Yu-hsiang popolnoma uničil kipe bogov. Pustili so jih, kakor s obili. V mnogih templjih pa so bile na mestih, kjer so prej stali maliki, desčice z napismi, pred katerimi je gorel svež virh.

Obvezovanje nog se na Kitajskem zelo opušta, ni pa še izginilo. Nobene starejše žene nisem videl z nepovezanimi nogami, poredko pa sem videl mlado dekle s tradicionalnimi majhnimi nogami. Po deželi jih še tu in tam povezujejo, v mestih pa ne več. Kite sem videl pogosto.

V Loyangu sem prenočil, da bi se drugo jutro peljal z vlakom v vas Lipao. Na tej progii so v prometu samo tovorni vozovi. Kakšenkrat jih spremene v tretji razred tako, da vanje postavijo klopi.

Na vlak seveda ni bilo vode, zato je bilo treba na postajah skočiti k vaškim vodnjakom po vodo za kuho. Popotniki so stali v gručah okoli svojih aparatov na špirit. Na neki postaji sem s svojim loncem vode skoraj zamudil vlak. Splezal sem v odprt tovorni voz, poln vojakov. Do svojega voza pa nisem mogel. Med tem sem si prižgal cigareto s svojim avtomatičnim užigalnikom. Vojaki so skočili na noge in vsak je vzel svojo cigareto, da bi si jo zapalil na tem »tujem ognju«, kakor se imenujejo užigalice v kitajskem jeziku. Vojaki so mi v zahvalo ponudili čaja in začeli smo se pogovarjati.

Kmalu za Chenchowom se začne ozemlje, ki se razprostira več sto milj daleč. Tam živi na sto tisoče ljudi v jamah v pobožjih hribov. Cele vasi so vdolbene v te hribe. Zemlja je rumenkasto-rdeča ilovica. Mestni zidovi, monumentalna vrata v njih, hiše v kitajskem slogu, jamska prebivališča, vse je napravljeno iz iste snovi, ilovice, ki je dovolj rodovitna, da vendar kaj zraste na njej.

Iz Linpaoa v Sianfu potuješ z vozom ali avtomobilom, če ga najdeš, po starodavni cesti, ki jo je popravil maršal Feng do mesta Tungšian. To mesto je na meji treh provinc, Shensi, Hunan in Shansi. Zolta reka, »Skrb Kitajskec«, loči provinci Shansi in Shensi.

Tu se javno prodaja opij v trgovinah ob glavnih cestah mest in vasi. Glavni dohodek province Shensi doteka iz te dobičkanosne industrije. Kmetje, ki pridelujejo opij, ne plačujejo davkov za svoje pridelke samo za nazaj, ampak za več let naprej.

Protest proti Hitlerjevi cerkveni politiki

V Homburgu ob Saari je katoliška mladina priredila demonstracije proti Hitlerju. Pohoda se je udeležilo 6000 članov katoliških mladinskih zvez. Vsi govorniki so strojno napadli Hitlerjevo vladu, ki krši konkordat in versko svobodo.

Blagajno so hoteli kar odpeljati

Iz Newyorka poročajo o mišnem vlomiu, ki ga je izvršila tolpa vlomilcev v mestu Crestentu v državi Oklahoma. Hotela je oropati blagajno. Načrt je bil sestavljen tako, da bi blagajno odpeljali s tovornim avtomobilom. Tolovaji so se res spravili do banke in sicer z avtomobilom, na katerem so peljali mogočno dvigalo. Z dvigalom so poskusili dvigniti blagajno in jo spraviti na tovorni avto skozi okno. Med tem časom se je nabralo pred banko okoli 100 ljudi. Roparji so jih ustreljali s pištolami in strojnico. Roparjem ni uspelo, da bi dvignili blagajno na avtomobil. Pustiti so jo moral na tleh. Ko so odhajali, so vzeli s seboj 6 talcev, da bi se tako zavarovali pred policijo, ako bi ta hotela streljati. Talce so izpustili, ko so že zapustili mesto. Roparjev doslej niso odkrili.

325 sterilizacij!

Posebno sodišče v Berlinu je do konca maja odredilo 325 sterilizacij.

Helen Jacobs (USA) s svojo nasprotnico Angležinjo Dorothy Round (na desni), ki jo je premagala v teniški tekmi za Wightmanovo čašo. Tako se je čaša vrnila iz Anglije v Ameriko

Proti Židom in sebi v škodo

Te dni so nemški listi objavili zanimiv poziv zveze nemških zavarovalnic. V tem je ugotovljeno, da škoda, ki jo trpijo židovske firme, katerim zlikovci razbijajo šipe, pride nanje, ker so židovske trgovine zavarovane. Tisti, ki menijo, da s tem prizadenejo škodo Židom, se motijo. Škodo morajo plačati nemške zavarovalnice.

S konference Male zveze v Bukarešti. Na sliki se lepo vidi naš zunanji minister Jevtič, ko zapuša sejo

Dve letalki

V San Franciscu je zborovala zveza ženskih sportskih letalk. Za predsednico zveze je bila izvoljena Lady Drummond-Hay (Angležinja, zgoraj), za podpredsednico Nemka Thea Rasche (spodaj)

